

No. 41019

**Latvia
and
Sweden**

Agreement between the Government of the Republic of Latvia and the Government of the Kingdom of Sweden on collaboration within the field of emergency prevention, preparedness and response. Riga, 17 June 2002

Entry into force: *5 January 2003 by notification, in accordance with article 13*

Authentic texts: *English, Latvian and Swedish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Latvia, 17 February 2005*

**Lettonie
et
Suède**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lettonie et le Gouvernement du Royaume de Suède relatif à la coopération pour la prévision, la prévention et la réponse en cas de catastrophes. Riga, 17 juin 2002

Entrée en vigueur : *5 janvier 2003 par notification, conformément à l'article 13*

Textes authentiques : *anglais, letton et suédois*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lettonie, 17 février 2005*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LATVIA AND THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF SWEDEN
ON COLLABORATION WITHIN THE FIELD OF EMERGENCY PRE-
VENTION, PREPAREDNESS AND RESPONSE

The Government of the Republic of Latvia and the Government of the Kingdom of Sweden, hereinafter referred to as the Parties,

Convinced of the necessity of collaboration between themselves with a view of protecting people, environment and property, including cultural heritage, against serious natural, technological and environmental disasters and their effects, in particular through appropriate preventive measures,

Recognising the importance and usefulness in this respect of the Convention of 17 March 1992 on the Transboundary Effects of Industrial Accidents, the Convention of 9 April 1992 on the Protection of the Marine Environment in the Baltic Sea Area and the Convention of 26 September 1986 on Early Notification of a Nuclear Accident and the Convention of 26 September 1986 on Assistance in the Case of a Nuclear Accident or Radiological Emergency,

Having regard to the pertinent activities and mechanisms in the United Nations Office for the Co-ordination of Humanitarian Affairs (OCHA) and the Environment Programme (UNEP), in particular the APELL programme and the Joint UNEP/OCHA Environment Unit,

Noting the usefulness of supplementary bilateral agreements and being convinced of the necessity also for direct collaboration between themselves, for instance for facilitating mutual assistance in the event of serious disasters,

Wishing to improve their collaboration further with this purpose through this Agreement, which can be regarded as a framework agreement to be supplemented as appropriate with agreements and arrangements,

Have agreed as follows:

Article 1. General Provisions

The Parties shall within the framework of their respective national legislation develop their collaboration with the purpose of protecting, in particular through appropriate preventive measures, people, environment and property, including cultural heritage, against the effects of serious natural, technological and environmental disasters. By taking legislative and administrative measures, the Parties shall, as appropriate, endeavour to avoid impediments to such collaboration.

Article 2. Mutual Assistance

If a Party needs assistance from the other Party in the event of a natural, technological disaster or other accident or the imminent threat thereof, it may ask for such assistance. Each Party undertakes to provide, in accordance with the provisions of this Agreement, the assistance that is deemed possible to render and is available. The Party to whom a request for assistance is directed shall promptly decide and inform the other Party whether it is in a position to render the assistance asked for. It shall indicate the scope and terms of the assistance that might be rendered, including the estimated costs for the assistance.

Article 3. Operational Responsibility

The Party requesting assistance has the overall direction, control, coordination and supervision of the assistance within its territory, i.e. has full responsibility for the command of the operation on the site of the disaster. The personnel from the assisting Party serve under the command of their own officers and in accordance with the service regulations and other regulations in force in their own State, without prejudice to the laws and regulations of the Party requesting assistance.

Article 4. Border Crossing

The Party requesting assistance undertakes to, within its national legislation, minimize entry or exit formalities, charges and other duties for the border crossing of the assisting State's rescue teams, including personnel, medicine, medical devices, vehicles, rescue equipment and other equipment which are intended for use in the rescue operation. To this end, rescue teams shall bring a certificate, issued by the authorities of the assisting state, describing the mission and the composition of the team, together with a complete list of its equipment. Each person of the team shall carry a travel document or official certificate with photo, as required by the requesting State.

Article 5. Permission for Entry

If the assistance consists of military personnel, State ships and aircraft or military vehicles that require special permission for entry, then the competent authority of the Party requesting assistance shall obtain such permission. No territorial border may be crossed before such necessary permission has been granted.

Article 6. Reimbursement of costs

In the absence of any arrangements to the contrary between the Parties, the costs of assistance provided shall be borne by the Party requesting assistance. If this Party recalls its request, then the assisting Party has a right to reimbursement for costs already incurred. The calculation of costs shall be based on the principle of prime costs. The assisting Party may, bearing in mind in particular the nature of the disaster and the extent of damage suffered, offer its assistance entirely or partially free of charge. The Party may also waive all or part

of the reimbursement of its costs at any time. These provisions shall not prevent the right of the Parties from claiming compensation from a third party in accordance with national or international law.

Article 7. Liability

The Party requesting assistance is responsible for damage caused by the assistance rendered within its territory according to this Agreement and is obliged to appear as defendant in legal proceedings or to negotiate settlement regarding claims for compensation brought by third parties against the assisting Party or its personnel. The assisting Party is liable for damage caused within its own territory.

Unless loss or damage is already addressed in an agreement which is applicable or is covered by valid insurance, the Party requesting assistance shall compensate the assisting Party for the death of, or injury to, the latter's personnel caused within the territory of the Party requesting assistance as a result of the assistance, as well as for the loss of, or damage to, materiel.

The Party requesting assistance has a right of recourse to action for costs, which it has paid pursuant to this Article, against any of the assisting personnel that have caused damage through wilful misconduct or gross negligence.

Article 8. Procedures and Plans

The Parties shall jointly take measures, such as elaborate of mutual procedures and plans for cross-border rescue operations to facilitate the rendering of assistance and co-operation during an operation.

Article 9. Other Cooperative Measures

The collaboration shall also be developed by means of exchange of information in general and on results of research and development programmes and on experience of disasters and accidents. Other cooperative measures, such as common training, exercises and exchange of experts and seminars or workshops, shall also be undertaken, subject to the availability of necessary resources.

Article 10. Competent Authorities

Each of the Parties shall designate a competent authority for the practical development and implementation of the collaboration within the framework of this Agreement, including matters related to requests for assistance and decisions to render assistance. The Parties assign the following competent authorities for this purpose:

for the Republic of Latvia - the Ministry of the Interior or any other bodies designated by the Ministry of the Interior,

for the Kingdom of Sweden - the Swedish Rescue Services Agency.

Article 11. Meetings

Meetings within the framework of this Agreement shall be held annually, or as agreed upon by the Parties.

Article 12. Settlement of Disputes

All disputes regarding the interpretation and the implementation of the present Agreement shall be settled by negotiation between the Parties.

Article 13. Entry into Force etc.

This Agreement shall enter into force 30 days after the date of exchange of notifications certifying that the Parties have completed the relevant internal constitutional formalities necessary to allow the Agreement to enter into force.

If a Party wishes to withdraw from the Agreement the Party may do so in written form, in which case the Agreement will cease to apply six months after the written notification of withdrawal has been received by the other Party.

This is to confirm that the below named signatories are fully authorised representatives for the signing of this Agreement.

Signed in Riga, on 17 June 2002; three copies in Latvian, Swedish and English; all three versions of the Agreement are equally valid. In the event that there shall arise any ambiguity in interpretation the English version will take precedence over the other two versions.

For the Government of the Republic of Latvia :

MAREKS SEGLINS

For the Government of the Kingdom of Sweden:

BJORN VON SYDOW

[LATVIAN TEXT — TEXTE LETTON]

**Latvijas Republikas valdības
un
Zviedrijas Karalistes valdības
LĪGUMS
par
sadarbību
ārkārtēju situāciju novēršanas, gatavības un reaģēšanas jomā**

Latvijas Republikas valdība un Zviedrijas Karalistes valdība, turpmāk tekstā sauktas par Pusēm,

Pārlicībā par savstarpējās sadarbības nepieciešamību nolūkā aizsargāt cilvēkus, vidi un īpašumu, ieskaitot kultūras mantojumu, pret nopietnām dabas, tehnogēnām un vides katastrofām un to sekām, sevišķi veicot atbilstošus preventīvus pasākumus,

Atzīstot 1992. gada 17. marta Konvencijas par rūpniecisko avāriju pārrobežu iedarbību, 1992. gada 9. aprīļa Konvencijas par Baltijas jūras reģiona jūras vides aizsardzību un 1986. gada 26. septembra Konvencijas par kodolnegadījumu operatīvu izziņošanu, un 1986. gada 26. septembra Konvencijas par palīdzību kodolnegadījumā vai radiācijas avārijsituācijās gadījumā nozīmi un noderīgumu,

Ņemot vērā attiecīgās darbības un mehānismus Apvienoto Nāciju Organizācijas Humanitāro lietu koordinācijas birojā (OCHA) un Vides programmā (UNEP), sevišķi APELL programmā, un Apvienotajā UNEP/OCHA Vides nodaļā,

Ievērojot papildu divpusēju vienošanos nozīmi un *pārlicībā* par nepieciešamību nodrošināt tiešu savstarpēju sadarbību, piemēram, lai veicinātu savstarpēju palīdzību nopietnu katastrofu gadījumos,

Vēloties šajā nolūkā tālāk uzlabot savstarpējo sadarbību, izmantojot šo Līgumu, kas var tikt uzskatīts par pamatvienošanos, kas tālāk papildināma ar attiecīgām vienošanām un pasākumiem,

Vienojas par sekojošo:

I. pants

Vispārējie noteikumi

Saskaņā ar saviem nacionālajiem normatīvajiem aktiem Puses attīsta savstarpējo sadarbību nolūkā aizsargāt, sevišķi izmantojot atbilstošus preventīvus pasākumus, cilvēkus, vidi un īpašumu, ieskaitot kultūras mantojumu, pret nopietnu dabas, tehnogēno un vides katastrofu sekām. Veicot

likumdošanas un administratīvus pasākumus, Puses cenšas novērst šķēršļus šādi sadarbībai.

2. pants

Savstarpējā palīdzība

Ja vienai Pusei ir nepieciešama otras Puses palīdzība dabas, tehnogēnas katastrofas vai citu negadījumu vai to tiešu draudu gadījumā, tā var lūgt šādu palīdzību. Katra Puse saskaņā ar šī Līguma noteikumiem apņemas sniegt visu nepieciešamo palīdzību, ko tā uzskata par iespējamu un kas ir pieejama. Tā Puse, kurai tiek lūgta palīdzība, savlaicīgi pieņem lēmumu un informē otru Pusi par iespēju sniegt lūgto palīdzību. Tā norāda iespējamās palīdzības apjomu un nosacījumus, ieskaitot šīs palīdzības paredzamās izmaksas.

3. pants

Atbildība par darbībām

Palīdzību pieprasījusī Puse nodrošina sniegtās palīdzības vispārēju vadību, kontroli, koordinēšanu un uzraudzību savā teritorijā, tas ir, tā ir pilnībā atbildīga par operācijas vadību katastrofu vietā. Palīdzību sniedzošās Puses personāls darbojas paši savu amatpersonu vadībā un saskaņā ar dienesta noteikumiem un citiem savā valstī spēkā esošiem noteikumiem, kas nav pretrunā ar palīdzību pieprasījušās Puses likumiem un noteikumiem.

4. pants

Robežas šķērsošana

Palīdzību pieprasījusī Puse saskaņā ar saviem nacionālajiem normatīvajiem aktiem apņemas samazināt iebraukšanas vai izbraukšanas formalitātes, izdevumus un citus maksājumus robežu šķērsojošām palīdzību sniedzošās valsts glābšanas vienībām, ieskaitot personālu, medikamentus, medicīniskās ierīces, transporta līdzekļus, glābšanas aprīkojumu un citu aprīkojumu, kas paredzēts lietošanai glābšanas operācijas laikā. Šajā sakarā glābšanas vienības uzrāda sertifikātu, ko izdevušas palīdzību sniedzošās valsts iestādes un kurā ir aprakstīts uzdevums un vienības sastāvs, kopā ar pilnīgu aprīkojuma sarakstu. Katrs vienības loceklis uzrāda palīdzību pieprasījušās valsts pieprasīto ceļošanas dokumentu vai dienesta apliecību ar fotogrāfiju.

5. pants

Iebraukšanas atļauja

Ja palīdzībā ictilpst militārais personāls, valsts kuģi un lidmašīnas vai militārie transporta līdzekļi, kam ir nepieciešama speciāla iebraukšanas atļauja, tad palīdzību pieprasījušās Puses kompetentā iestāde izsniedz šādu atļauju. Nevienu teritoriālo robežu nedrīkst šķērsot pirms nepieciešamās atļaujas saņemšanas.

6. pants

Izdevumu segšana

Ja Puses nevienojas citādi, sniegtās palīdzības izmaksas sedz palīdzību pieprasījusī Puse. Ja šī Puse atsauc savu lūgumu, tad palīdzību sniedzošajai Pusei ir tiesības uz jau izdarīto izdevumu atlīdzību. Izdevumu aprēķināšana balstās uz primāro izmaksu principu. Palīdzību sniedzošā Puse var, ņemot vērā jo sevišķi katastrofas raksturu un nodarīto postījumu apjomu, piedāvāt savu palīdzību pilnībā vai daļēji bez maksas. Puse var arī jebkurā laikā atteikties saņemt atlīdzību par visiem vai par daļu no saviem izdevumiem. Šie noteikumi neierobežo Pušu tiesības prasīt kompensāciju no trešās puses saskaņā ar saviem nacionālajiem normatīvajiem aktiem vai starptautiskajām tiesībām.

7. pants

Atbildība

Palīdzību pieprasījusī Puse ir atbildīga par zaudējumiem, kas radušies tās teritorijā saskaņā ar šo Līgumu sniegtās palīdzības rezultātā, un tai ir pienākums uzstāties kā atbildētājam tiesas procesos vai arī vienoties par kompensācijām, ko trešās personas pieprasījušas no palīdzību sniedzošās Puses vai tās personāla. Palīdzību sniedzošā Puse ir atbildīga par zaudējumiem, kas nodarīti tās pašas teritorijā.

Ja vien par kaitējumu vai zaudējumu atlīdzināšanu nav bijusi iepriekšēja vienošanās vai tos nesedz derīga apdrošināšana, palīdzību pieprasījusī Puse sniedz kompensāciju palīdzību sniedzošajai Pusei sakarā ar tās personāla locekļa nāvi vai ievainojumu, kas nodarīts palīdzību pieprasījušās Puses teritorijā sniegtās palīdzības rezultātā, kā arī sakarā ar materiālu pazaudēšanu vai bojājumu.

Palīdzību pieprasījušajai Pusei ir tiesības prasīt regresa kārtībā zaudējumu atlīdzību, kurus tā ir segusi saskaņā ar šo pantu, no jebkura palīdzību sniedzošā personāla locekļa, kas ir izraisījis zaudējumus ar nodomu vai aizrupjas neuzmanības.

8. pants

Procedūras un plāni

Puses kopīgi veic pasākumus, tādus kā abpusēju procedūru un plānu izstrāde pārrobežu glābšanas operācijām, lai veicinātu palīdzības sniegšanu un sadarbību operācijas gaitā.

9. pants

Citi sadarbības pasākumi

Sadarbība arī tiek attīstīta, apmainoties ar informāciju vispār un par pētījumu rezultātiem, attīstības programām un par pieredzi katastrofu un negadījumu gadījumos. Tiek veikti arī citi sadarbības pasākumi, tādi kā kopīgas apmācības, mācības un ekspertu apmaiņa, kā arī semināri vai studijas, ievērojot nepieciešamo resursu pieejamību.

10. pants

Kompetentās institūcijas

Katra Puse nozīmē kompetento institūciju, lai praktiski attīstītu un īstenotu sadarbību šī Līguma ietvaros, ieskaitot to jautājumu risināšanu, kas attiecas uz palīdzības pieprasījumiem un lēmumiem par palīdzības sniegšanu. Šim nolūkam Puses nozīmē šādas kompetentās institūcijas:

Latvijas Republikā – Iekšlietu ministrija vai citas institūcijas, ko nozīmējusi Iekšlietu ministrija,
Zviedrijas Karalistē – Zviedrijas Glābšanas Dienestu Pārvalde.

11. pants

Tikšanās

Tikšanās šī Līguma ietvaros notiek katru gadu vai arī pēc Pušu iepriekšējas vienošanās.

12. pants

Strīdu risināšana

Visi ar šī Līguma interpretāciju vai piemērošanu saistītie strīdi starp Pusēm tiek risināti pārrunu ceļā.

13. pants

Spēkā stāšanās kārtība u.c.

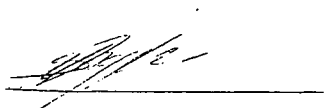
Šis Līgums stājas spēkā pēc 30 dienām no datuma, kad Puses apmainās ar paziņojumiem par to Pušu iekšējo konstitucionālo formalitāšu izpildīšanu, kas nepieciešamas, lai šis Līgums stātos spēkā.

Ja viena Puse vēlas denonsēt šo Līgumu, šī Puse to var darīt rakstiskā formā, šajā gadījumā Līgums zaudē spēku pēc 6 mēnešiem no dienas, kad otra Puse ir saņēmusi rakstisku paziņojumu par denonsēšanu.

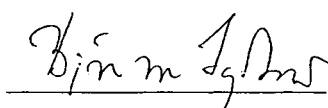
Sekojošais apliecina, ka zemāk nosauktie parakstītāji ir pilnvaroti parakstīt šo Līgumu.

Parakstīts Rīgā, 2002.gada 17.jūnijā, trijos eksemplāros katrs latviešu, zviedru un angļu valodās; visi trīs teksti ir ar vienādu juridisko spēku. Ja rodas domstarpības par interpretāciju, tekstam angļu valodā ir noteicošais spēks pār pārējiem tekstiem.

Latvijas Republikas
valdības vārdā

Zviedrijas Karalistes
valdības vārdā

[SWEDISH TEXT — TEXTE SUÉDOIS]

**ÖVERENSKOMMELSE
mellan
regeringen i Republiken Lettland
och
regeringen i Konungariket Sverige
om samarbete inom området förebyggande av, beredskap för
och insatser vid olyckshändelser**

Regeringen i Republiken Lettland och regeringen i Konungariket Sverige, här nedan kallade parterna,

Som är övertygade om nödvändigheten av samarbete mellan sig i syfte att skydda människor, miljön och egendom, inklusive kulturarvet, mot effekterna av allvarliga naturolyckor, teknologiska olyckor och miljöolyckor, särskilt genom ändamålsenliga förebyggande åtgärder,

som erkänner vikten och nyttan i detta hänseende av konventionen den 17 mars 1992 om gränsöverskridande effekter av industriolyckor, Helsingforskonventionen den 9 april 1992 om skyddet av Östersjö-områdets marina miljö och konventionen den 26 september 1986 om varsel i händelse av en kärnteknisk olycka och konventionen 26 september 1986 om bistånd i händelse av kärnteknisk olycka eller nödläge med radioaktiva ämnen,

som tar hänsyn till de relevanta aktiviteterna och mekanismerna i Förenta Nationernas kontor för samordning av humanitära frågor (OCHA) och miljöprogrammet (UNEP), särskilt APELL-programmet och den gemensamma UNEP/OCHA-miljöenheten,

som konstaterar nyttan av kompletterande bilaterala arrangemang och som också *är övertygade om* nödvändigheten av direkt samarbete mellan sig själva, t.ex. för att underlätta bistånd i händelse av allvarliga olyckshändelser,

som önskar förbättra sitt samarbete för detta ändamål ytterligare genom detta avtal, som kan betraktas som ett ramavtal som är avsett att kompletteras om det är ändamålsenligt med överenskommelser och arrangemang,

har kommit överens om följande;

Artikel I

Allmänna Bestämmelser

Parterna skall inom ramen för sina respektive lagstiftningar utveckla sitt samarbete i syfte att, särskilt genom ändamålsenliga förebyggande åtgärder, skydda människor, miljö, egendom och kulturarv, mot effekter av allvarliga naturolyckor, teknologiska olyckor och miljöolyckor. Parterna skall om det är ändamålsenligt sträva efter att undvika hinder för sådant samarbetet genom att vidta lagstiftningsåtgärder och administrativa åtgärder.

Artikel 2

Biståndsgivning

Om en part behöver bistånd av den andra parten i händelse av en allvarlig olyckshändelse eller överhängande fara för en olyckshändelse, kan den begära sådant bistånd. Varje part åtar sig att lämna, i enlighet med denna överenskommelses bestämmelser, det bistånd som den bedömer möjligt att lämna och har tillgängligt. Den part som tagit emot en framställning om bistånd skall omedelbart besluta och meddela den andra parten om den har möjlighet att lämna det begärda biståndet. Den skall ange omfattningen av och villkoren för det bistånd som kan lämnas, innefattande de beräknade kostnaderna för biståndet.

Artikel 3

Ansvar för ledningen av insatsen

Den part som begär bistånd har ansvaret för den allmänna ledningen, kontrollen, samordningen och övervakningen av biståndet inom sitt eget territorium, d.v.s. har det fulla ansvaret för ledningen av insatsen på olycksplatsen. Personal från den hjälpande parten tjänstgör under ledning av det egna befälet och i enlighet med de tjänstgöringsbestämmelser och andra regler som gäller i den egna staten, i den mån dessa inte strider mot författningar hos den part som begärt bistånd.

Artikel 4

Gränspassage

Den part som begär bistånd åtar sig att inom gällande nationell lagstiftning minimera in- och utförelseformaliteter, avgifter och andra pålagor för gränspassage av den hjälpande statens räddningsstyrkor, inklusive personal, läkemedel, medicinsk utrustning, fordon, räddningsmateriel och annan utrustning som är avsedd för användning vid räddningsinsatsen. För detta ändamål skall en räddningsstyrka medföra ett intyg, utfärdat av den hjälpande statens myndigheter, som beskriver styrkans uppdrag och dess sammansättning, tillsammans med en fullständig förteckning över den medförda utrustningen. Varje person som ingår i styrkan skall medföra en sådan resehandling eller officiellt intyg med foto, som krävs för inresa i den begärande staten.

Artikel 5

Rätt till tillträde

Om biståndet består av militär personal, statsfartyg, statsluftfartyg eller militära fordon, som fordrar särskilt tillstånd för tillträde, skall ansvarig myndighet hos den part som begär bistånd utverka sådant tillstånd. Ingen territorialgräns får överskridas förrän tillstånd meddelats.

Artikel 6

Ersättning för kostnader

Om inte överenskommelse om annat föreligger mellan parterna, skall kostnaderna för det bistånd som lämnats betalas av den part som begärt bistånd. Om denna part återkallar sin begäran, skall den hjälpande parten ha

rätt till ersättning för de kostnader som den redan haft. Beräkning av kostnaderna skall grundas på självkostnadsprincipen. Den hjälpande parten kan med beaktande särskilt av olycks-händelsens natur och omfattningen av den skada som lidits erbjuda sitt bistånd helt eller delvis utan kostnad. Parten kan när som helst också efterskänka hela eller en del av återbetalningsskyldigheten för kostnaderna. Dessa regler skall inte hindra parternas rätt att kräva ersättning från tredje man enligt nationell eller internationell rätt.

Artikel 7

Skadestånd

Den part som begärt bistånd svarar för skada som orsakats genom bistånd som lämnats inom dess territorium i enlighet med detta avtal och är skyldig att svara i rättegång eller att förhandla om förlikning rörande skadeståndskrav som riktas av tredje man mot den hjälpande parten eller dess personal. Den hjälpande parten svarar för skador som inträffar inom partens eget territorium.

Om inte ersättning för förluster och skador regleras genom gällande överenskommelse eller försäkring, skall den part som begärt bistånd ersätta den hjälpande parten för dödsfall eller personskada som tillfogas den senares personal, samt för förlust av eller skada på utrustning eller materiel som orsakats inom den hjälpsökande partens territorium genom biståndet.

Den part som begärt bistånd har rätt att väcka talan om återkrav på ersättning som parten har utgivit enligt denna artikel mot var och en ur den hjälpande personalen som har orsakat skadan uppsåtligen eller av grov vårdslöshet.

Artikel 8

Rutiner och planer

Parterna skall tillsammans vidta åtgärder, så som att utarbeta gemensamma rutiner och planer för räddningsinsatser över gränserna, för att underlätta lämnandet av bistånd och samarbete under en insats.

Artikel 9

Andra samarbetsåtgärder

Samarbetet skall också utvecklas genom utbyte av information i allmänhet, resultat av forsknings- och utvecklingsprogram och erfarenheter från inträffade allvarliga olyckshändelser. Andra samarbetsåtgärder, såsom gemensam utbildning, övning och utbytestjänstgöring för experter liksom gemensamma seminarier eller workshops, skall också genomföras i mån av tillgång på nödvändiga resurser.

Artikel 10

Behöriga myndigheter

Vardera parten skall utse en behörig myndighet för den praktiska utvecklingen och tillämpningen av samarbetet inom ramen för denna överenskommelse, inklusive frågor som berör framställningar om bistånd och beslut om att lämna bistånd. Parterna utser följande behöriga myndigheter för detta ändamål:

för Republiken Lettland – Inrikesministeriet eller den myndighet
Inrikesministeriet bestämmer

för Konungariket Sverige - Statens räddningsverk.

Artikel 11

Möten

Möten inom ramen för denna överenskommelse skall hållas årligen eller enligt
överenskommelse av parterna.

Artikel 12

Biläggande av tvister

Varje tvist om tolkningen eller tillämpningen av denna överenskommelse skall
biläggas genom förhandlingar mellan parterna.

Artikel 13

Ikraftträdande m.m.

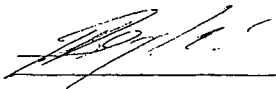
Denna överenskommelse träder i kraft 30 dagar efter dagen för utväxling av
underättelser som bekräftar att parterna har avslutat nödvändiga
konstitutionella åtgärder för dess ikraftträdande.

En part kan skriftligen frånträda denna överenskommelse. I sådant fall skall
överenskommelsen upphöra att gälla sex månader efter det att sådant
frånträdande mottagits av den andra parten.

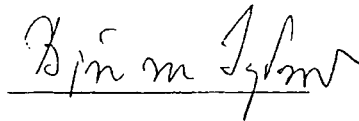
Till bekräftelse härav har nedanstående därtill befullmäktiga ombud
undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Riga den 17 Juni 2002 i tre exemplar, på lettiska, svenska och
engelska språken, varvid var och en av dessa texter är lika giltiga. För den
händelse att tvist uppkommer vid tolkningen skall dock den engelska texten ha
företräde.

För Republiken Lettlands
regering

För Konungariket Sveriges
regering

[TRANSLATION — TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LETTONIE ET LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE SUÈDE RELATIF À LA COOPÉRATION POUR LA PRÉVISION, LA PRÉVENTION ET LA RÉPONSE EN CAS DE CATASTROPHES

Le Gouvernement de la République de Lettonie et le Gouvernement du Royaume de Suède, ci-après dénommés les Parties,

Convaincus de la nécessité de collaborer entre eux en vue de protéger les personnes, l'environnement et les biens, y compris le patrimoine culturel, contre les accidents naturels, technologiques et écologiques graves et leurs effets, notamment au moyen de mesures de prévention appropriées,

Reconnaissant l'importance et l'utilité à cet égard de la Convention du 17 mars 1992 sur les effets transfrontières des accidents industriels, de la Convention du 9 avril 1992 sur la protection de l'environnement marin dans la région de la mer Baltique, de la Convention du 26 septembre 1986 sur la notification rapide d'un accident nucléaire et de la Convention du 26 septembre 1986 sur l'assistance en cas d'accident nucléaire ou de situation d'urgence radiologique,

Prenant en considération les activités et les mécanismes pertinents du Bureau de la coordination des affaires humanitaires de l'Organisation des Nations Unies (BCAH), du Programme pour l'environnement (PNUE), et notamment du programme APELL, ainsi que du Groupe conjoint de l'environnement du PNUE/BCAH,

Prenant note de l'utilité d'accords bilatéraux supplémentaires et convaincus de la nécessité de collaborer également directement entre eux, par exemple pour faciliter l'assistance mutuelle en cas de catastrophes,

Souhaitant améliorer encore leur collaboration à cet effet à la faveur du présent Accord, lequel peut être considéré comme un accord-cadre devant être complété selon qu'il convient par des accords et des arrangements,

Sont convenus de ce qui suit:

Article premier. Dispositions générales

Les Parties renforcent leur collaboration, dans le cadre de leur législation nationale respective, en vue de protéger, grâce notamment à des mesures de prévention appropriées, les personnes, l'environnement et les biens, y compris le patrimoine culturel, contre les conséquences de catastrophes naturelles, technologiques et écologiques graves. En prenant des mesures législatives et administratives, les Parties, selon qu'il convient, s'efforcent d'éviter les obstacles à une telle collaboration.

Article 2. Assistance mutuelle

Si une Partie a besoin de l'assistance de l'autre Partie en cas de catastrophe naturelle, technologique ou autre, ou de la menace imminente d'un tel incident, elle peut demander cette assistance. Chaque Partie s'engage à fournir, conformément aux dispositions du présent Accord, l'assistance qu'il est jugé possible de fournir et qui est disponible. La Partie, à qui une demande d'assistance est adressée, décide rapidement si elle est en mesure de fournir l'assistance demandée et informe sans délai l'autre Partie de sa décision. Elle indique l'ampleur et les conditions de l'assistance susceptible d'être fournie, notamment son coût estimatif.

Article 3. Responsabilité opérationnelle

La Partie requérante assure la direction, le contrôle, la coordination et la supervision générale de l'assistance dans les limites de son territoire, c'est-à-dire qu'elle est entièrement responsable du commandement de l'opération sur le site de la catastrophe. Le personnel de la Partie qui fournit l'assistance exerce ses fonctions sous l'autorité de ses supérieurs et conformément aux règlements régissant l'emploi et autres directives en vigueur dans son propre État, sans préjudice des lois et règlements de la Partie requérante.

Article 4. Passage de la frontière

La Partie requérante s'engage, conformément à sa législation nationale, à alléger les formalités d'entrée et de sortie, ainsi que les taxes et autres droits concernant le passage de la frontière des équipes de secours de l'État fournissant l'assistance, notamment du personnel, des médicaments et de l'équipement médical, des véhicules, du matériel de secours et des autres équipements destinés à être utilisés dans l'opération de secours. À cette fin, chaque équipe de secours présentera une déclaration, délivrée par les autorités de l'État fournissant l'assistance, décrivant la mission et la composition de l'équipe, ainsi qu'une liste complète de son matériel. Chaque membre de l'équipe sera en possession d'un document de voyage ou d'un certificat officiel avec photo, répondant aux prescriptions de l'État requérant.

Article 5. Autorisation d'entrée

Si l'assistance consiste en personnel militaire, navires et aéronefs de l'État, ou véhicules militaires nécessitant une autorisation spéciale d'entrée, l'autorité compétente de la Partie requérante obtiendra une telle autorisation. Aucune frontière territoriale ne pourra être franchie tant que l'autorisation nécessaire n'aura pas été accordée.

Article 6. Remboursement des coûts

Sauf stipulation contraire convenue par les Parties, les coûts de l'assistance fournie sont à la charge de la Partie requérante. Si cette dernière annule sa demande, celle qui fournit l'assistance a le droit de se faire rembourser les dépenses déjà engagées. Le calcul des

coûts est basé sur le principe du coût primaire. La Partie fournissant l'assistance peut, compte tenu en particulier de la nature de la catastrophe et de l'étendue des dommages subis, fournir tout ou partie de son assistance gratuitement. Elle peut aussi renoncer à tout moment à la totalité ou à une partie du remboursement de ses dépenses. Ces dispositions n'interdisent pas aux Parties de demander à être indemnisées par une tierce partie, conformément au droit national ou international.

Article 7. Responsabilité

La Partie requérante est responsable des dommages causés par l'assistance fournie sur son territoire, conformément au présent Accord et elle est tenue de comparaître en justice ou de négocier un accord concernant les demandes d'indemnisation déposées par des tiers contre la Partie fournissant l'assistance ou son personnel. La Partie qui fournit l'assistance est responsable des dommages causés sur son propre territoire.

À moins que les pertes ou dommages soient déjà couverts par un accord applicable ou par une assurance valide, la Partie requérante indemnise la Partie fournissant l'assistance en cas de décès ou de préjudices corporels causés au personnel de cette dernière Partie, sur le territoire de la Partie requérante, du fait de l'assistance, ainsi que pour la perte ou le dédommagement du matériel.

La Partie requérante a le droit de former un recours pour les dépenses qu'elle a payées, conformément au présent Article, contre tout membre du personnel de secours ayant causé des dommages par faute intentionnelle ou grave négligence.

Article 8. Procédures et plans

Les Parties prennent conjointement des mesures telles que l'élaboration de procédures et de plans communs pour les opérations de secours transfrontières, afin de faciliter la fourniture de l'assistance et la coopération durant une opération.

Article 9. Autres mesures de coopération

La collaboration sera également renforcée grâce à l'échange d'informations d'ordre général, de données sur le résultat des programmes de recherche et développement et de données d'expérience concernant les catastrophes et les accidents. D'autres activités de coopération comme l'organisation conjointe de programmes de formation, d'exercices et d'échange d'experts et de séminaires ou d'ateliers, seront également entreprises sous réserve de l'existence de ressources à cet effet.

Article 10. Autorités compétentes

Chacune des Parties désigne une autorité [compétente] qui sera chargée de la mise au point et de l'application pratique de la collaboration dans le cadre du présent Accord, y compris les questions relatives aux demandes d'assistance et les décisions concernant la fourniture d'une assistance. Les Parties désignent à cet effet les autorités compétentes ci-après:

pour la République de Lettonie - le Ministère de l'Intérieur et tous autres organismes désignés par ce dernier,

pour le Royaume de Suède - l'Agence suédoise des services de secours.

Article 11. Réunions

Des réunions dans le cadre du présent Accord seront organisées tous les ans ou comme convenu par les Parties.

Article 12. Règlement des différends

Les différends concernant l'interprétation et l'exécution du présent Accord sont réglés par voie de négociations entre les Parties.

Article 13. Entrée en vigueur etc.

Le présent Accord entre en vigueur 30 jours après la date de l'échange des notifications certifiant que les Parties ont accompli les formalités constitutionnelles internes, nécessaires pour l'entrée en vigueur dudit Accord.

Si une Partie souhaite dénoncer l'Accord, elle peut le faire par écrit, auquel cas l'Accord cesse d'être valide six mois après la réception de la notification écrite de dénonciation par l'autre Partie.

Ceci confirme que les signataires ci-après désignés sont pleinement autorisés à signer le présent Accord.

Fait à Riga le 17 juin 2002; trois exemplaires en langues lettone, suédoise et anglaise; tous les textes faisant également foi. En cas d'interprétation ambiguë, la version anglaise prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Lettonie :

MAREKS SEGLINS

Pour le Gouvernement du Royaume de Suède :

BJORN VON SYDOW

